

Bütün ülkelerin işçileri, birleşin!

EDEBİ GAZETE

SSCB SOVYET YAZARLAR BİRLİĞİ YÖNETİM KURULU

No. 42 (2915) Cumartesi, 5 Nisan 1952

Sibernetik, Gericilerin "bilimi"dir

Mihail YAROŞHEVSKİ

Burjuva basını, sibernetiğin yeni "bilimini" geniş çapta duyurdu. Sibernetiğin yazarları, kavramlarına neden bu gizemli terimi verdiklerini şöyle açıklıyor: "Antik Yunancadan ödünç alınan sibernetik terimi, 'seyrüsefer sanatı' anlamına gelir ve esas olarak gemilerin otomatik kontrolü için tasarlanmış çalışmaları ifade eder."

Bir grup Amerikalı "bilim insanı" tarafından ortaya atılan bu moda sözde teori, tüm temel bilimsel sorunları çözeceğini ve insanlığı tüm toplumsal sorunlardan kurtaracağını iddia ediyor. Sibernetik çılgınlığı, fizyoloji, psikoloji, sosyoloji, psikiyatri, dilbilim ve diğer birçok alanda olmak üzere çeşitli bilgi alanlarına yayılmış durumda.

Sibernetikçilere göre, sözde bilimlerinin ilham kaynağı, insan beyni ile modern karmaşık makineler arasındaki benzerlikti. Bu benzerlik, hem beynin hem de hesap makinesinin "bilgiyi alıp sorulara cevap bulmak ve karmaşık problemleri çözmek için kullanan cihazlar" olması gerçeğinde görülür. Sibernetikçiler, hesap makinesine beslenen mıknaatıslı bandı duyu organlarıyla, cıva sütununun titreşimini hafıza süreçleriyle, radyo tüplerini

beynin sinir hücreleriyle ve elektron akışını zihinsel aktiviteyle özdeşleştirirler.

Sibernetikçiler, "insan beyninin yanına veya daha yükseğe yerleştirilebilecek" mekanik bir düzenek yaratma olasılığını tartışırken, bu sorunu çözme yolunda yalnızca teknik zorluklar görüyorlar: Elektronik bir hesap makinesinde 18.500 ampul bulunurken, beyin 10 milyardan fazla "radyola"dan (sinir hücresi) oluşuyor.

Dolayısıyla, makineler hala, herkesin bildiği gibi, diğer makineleri tasarlayıp geliştiremiyor, bilimsel araştırma yapamıyor ve felsefi sistemler, hatta sibernetik gibi ilkel sistemler bile oluşturamıyorsa, sibernetikçilerin görüşüne göre bunun nedeni, mühendislerin henüz beyin korteksindeki eleman sayısına karşılık gelen yeterince büyük sayıda elemana sahip sayaçları bir araya getirememiş olmasında aranmalıdır.

Sibernetikçiler, canavarca iddialarını herhangi bir bilimsel argümanla destekleme zahmetine girmezler; bunun yerine, makinelerin aritmetik işlemleri ne kadar hızlı ve hassas bir şekilde gerçekleştirdiğine dair raporlarla, bilmeyenleri şaşkına çevirmeye çalışırlar: bir matematik makinesi beş dakika içinde iki yüz bin çarpma ve beş yüz bin toplama işlemi gerçekleştirir; bir diğeri, bir gün içinde, pi sayısını (bir dairenin çevresinin çapına oranı) 2,048 ondalık basamağa kadar hesaplarken, İngiliz matematikçi Shanks, 15 yıl sonra aynı değeri yalnızca 707 ondalık basamağa kadar hesaplamıştır, vb.

Sibernetikçilerin sarsak yapıtlarına temel dayanak olarak kullandıkları bu örnekler, makinenin entelektüel gücünü, insan beyniyle özdeşliğini, hatta üstünlüğünü "ispatlamak" için gereklidir.

Karmaşık hesaplamaları inanılmaz bir hızla gerçekleştirebilen matematiksel makinelerin, bilim ve teknolojinin birçok alanı için muazzam bir öneme sahip olduğunu söylemeye gerek yok. P. D. Çebışev, A. N. Krilov ve diğerleri gibi ünlü Rus bilim insanları, makine matematiğinin gelişiminde önemli bir rol oynamışlardır. Sovyet bilim insanları da matematiksel makineleri sürekli olarak geliştirmektedir. Bu alandaki en büyük başarılarından biri, Sovyet tasarımı otomatik, yüksek hızlı elektronik bilgisayarlardır.

Peki sibernetiğin iddialarının bilim ve teknolojinin ilerlemesiyle ne alakası var? Bir okul çocuğu, bir bilgisayarın ne kadar ustaca tasarlanmış olursa olsun, en basit tek hücreli organizmadan daha basit olduğunu, sınırlılık ve ilkel duyulara sahip olduğunu, beslendiğini, kendini ezdiğini ve cansız maddelerde bulunmayan bir dizi başka işlemi gerçekleştirdiğini bilir.

Sibernetikçiler tarafından savunulan "düşünen makine" kavramı tamamen bilimsellikten uzaktır. Sibernetikçiler, makineyi mantıksal akıl yürütme, formül işleme vb. yeteneğine sahip bir makine olarak tasvir ederler. Gerçekte ise matematiksel bir makine, hesaplamalara harcanan zamanı önemli ölçüde azaltırken, bu hesaplamaların anlamı - birimlerin anlamı ve bunlarla nasıl işlem yapılacağı- ne cansız bir makine ne de matematikten bihaber biri için anlaşılmazdır.

Sibernetikçilerin epistemolojik çalışmalarının idealist doğası, hesaplama mekanizmalarının işleyişinden bilginin doğruluğu için bir ölçüt çıkarma girişimlerinde de aynı derecede belirgindir. Yapılan hesaplamaların doğruluğunun garantisi nerede? Sibernetikçiler, makinelerin çıkardıkları sonuçların geçerliliğini

doğrulamayılabileceklerini "kanıtlamak" için her türlü hileye başvururlar.

Philadelphia'da, her biri aynı hızda eş zamanlı hesaplama yapan iki alt sayaçtan oluşan ikili bir elektronik sayaç inşa edildi; elde edilen sonuçlar otomatik olarak doğrulandı. Sibernetikçilere göre, bu özdenetim ilkesi, "beyin ve diğer hesaplama aygıtlarının" entelektüel problemleri doğru bir şekilde çözme ve yanılsamalara kapılmama yeteneğinin temelini oluşturur. Bu yanlış argümanın tutarsızlığı, tarafsız her okuyucu için açıktır. Her iki sayaç da-veya herhangi bir sayıda sayaç- aynı tasarım kusuruna sahip olsaydı, mükemmel bir şekilde senkronize çalıştıklarında aynı sonucu üretirlerdi ki bu da yanlış olurdu. İki sibernetikçi-veya herhangi bir sayıda sayaç- aynı basmakalıp idealist önermeleri aynı inatla tekrarlayabilir ve bunlardan aynı yanlış sonuçları çıkarabilir, ancak bu ne önermeleri ne de sonuçları daha güvenilir kılmaz.

Sibernetikçilerin iddiaları inanılmaz. Sadece fizyolojik, psikolojik ve epistemolojik sorunlara değil, aynı zamanda sosyolojinin acil sorunları da dahil olmak üzere diğer tüm sorunlara da evrensel bir anahtara sahip olduklarını iddia ediyorlar. Sahte bilimlerinin ilke ve yöntemlerini insan gruplarının davranışlarına aktarmaya çalışıyorlar. Bireysel faaliyetleri yöneten yasaların, bir buzdolabı termostatından veya bir geminin jiroskop pusulasından farklı olmadığı iddiasıyla başlayan sibernetikçiler, ardından tüm toplumu, etkileşimleri uygun bir matematiksel ifadeyle açıklanabilen otomatik cihazlar topluluğu olarak yorumlamaya çalışıyorlar.

Sibernetikçilere göre robotik bir "topluluğun" benzersiz özelliği, jestlerin veya sözcüklerin

"sosyal mekanizmayı" harekete geçiren dürtü görevi görmesidir. Dahası, yüzyıllar boyunca insanlar tarafından geliştirilen karmaşık bir düşünce alışverişi aracı olan dil, sibernetikçiler tarafından karmaşık bir fiziksel süreçler kümesi - ses dalgalarının titreşimleri - olarak tasvir edilir. İnsanların iradesinden ve zekâsından korkan sibernetikçiler, insanlara özgü hayati işlevleri otomatik cihazlara aktarma fikrini benimserler.

Bantta duran, ücretler kesildiğinde grev yapan, barışa ve komünistlere oy veren proletaryanın yerini elektronik beyinli bir robot alabilir mi?

Pirinç tarlalarında çalışan kadınları öldürmeyi reddeden bir pilot yerine duygusuz bir metal canavar gönderemez miydik?

Saldırgan planlarını hayata geçirmek için çılgınca bir çaba harcayan Amerikan emperyalizmi, her şeyi masaya koyuyor: bombalar, vebalı pireler ve felsefe yapan cahiller. Sibernetik, insanlara ve bilime tamamen düşman, sahte bir teori olan cahillerin çabaları sayesinde ortaya çıktı.

Mihail YAROŞEVSKİ

Kaynak :

Sibernetik - Gericilerin "bilimi", Mihail Yaroşevski
Bütün ülkelerin işçileri, birleşin

EDEBİ GAZETE

SSCB SOVYET YAZARLAR BİRLİĞİ YÖNETİM KURULU

No. 42 (2915) Cumartesi , 5 Nisan 1952

Dilin kökeni: Rusça

*Google Translate ve Yandex Translate kullanılarak
Türkçeye çevrilmiştir.*

Tarandı, yazıya döküldü ve E-Kitap olarak hazırlandı.

Aralık 2025.

**Kıbrıs'taki Sosyalist Gerçek
(Londra Bürosu)**

**Doğrudan
(Komünist Parti)**

Demokrasi

<http://www.st-cyprus.co.uk>

www.directdemocracy4u.uk

